

Д.А.УШАКОВУ — 100!

ВІД РЕДАКЦІЇ. Золотою Зіркою Героя Дмитро Андрійович УШАКОВ був нагороджений за Дніпро. Пам'ять про прекрасну людину, ветерана Великої Вітчизняної війни, Героя Радянського Союзу доц. Д.А.Ушакова жива і сьогодні в університетському колективі.... Теплі спогади про скромну і чесну людину, яка без перебільшення була легендою Каразінського. У жовтні 2019 р. Дмитру Андрійовичу виповнюється 100 років.

...Він був справжнім трудівником війни і зовсім не випадково — одним з 11657 Героїв. Народився Д.А. Ушаков 23 жовтня 1919 р. у селі Архангельське Белгородського повіту Харківської губернії. Батьки були звичайними хліборобами, але значення освіти розуміли добре. Тому в 1937 р. Д. Ушаков закінчив 10 класів Новотаволжанської середньої школи. 19-річному Дмитрові Андрійовичу довелося з серпня 1938 р. до грудня 1939 р. очолювати неповну середню школу в селі Неклюдово. Таке стрімке кар'єрне зростання пояснювалося шквалом репресій, який пройшовся керівними кадрами освіти. Дмитро став студентом-заочником Курського педагогічного інституту, закінчив курси з підготовки вчителів. У грудні 1939 р. Дмитро Ушаков — курсант Чернігівського військово-інженерного училища. Готували молодих інженерів прискорено: у травні 1941 р. лейтенант Д.А. Ушаков прибув до військової частини і прийняв командування саперним взводом.

... Далі були понад 2 тис. км доріг війни. У серпні 1941 р. Дмитро Андрійович отримав тяжке поранення, лікувався до грудня 1941 р. У квітні 1943 р. його призначено командиром 48 окремого інженерно-саперного батальйону. Майор Д.А. Ушаков — максимально зібраний командир, здатний передбачити хід подій. Вольовий, розумний, турботливий молодий 24-річний комбат користувався у солдат повагою, (солдати часто були старші за нього). ... 26 жовтня 1943 р. за успішне виконання бойового завдання — наведення переправи через Дніпро, Д.А. Ушакова нагороджено орденом Леніна і медаллю «Золота Зірка» за №1383 (з 20-ти подань на звання Героя задовольнили лише два). 30 грудня 1944 під Будапештом, Дмитро Андрійович був втретє поранений. Довелося в кінці 1945 р. прощатися з однополчанами і виходити до запасу. Дмитро Андрійович у роки війни ТРИЧІ проходив з боями рідним Харковом. І сьогодні ще де-ін-де зустрічаються на харківських спорудах написи: «Розміновано. Мін немає»... Вічна слава героям!

По війні вирішив стати журналістом, вступив на відділення журналістики філологічного Харківського університету ім. О.М. Горького. Навчався так само завзято, як і воював: на другому курсі 12 грудня 1949 р. одержав посвідчення «Почесний відмінник Харківського державного університету». У додатку до диплому від 10 липня 1952 р. — лише «п'ятірки». Після закінчення у 1956 р. аспірантури працював викладачем, доцентом. Був постійним дописувачем нашої університетської газети. Дмитро Андрійович все життя служив для університету еталоном чесності, високих професійних і моральних якостей. Працював в Каразінському понад півстоліття. Четвертого листопада 2011 р. Дмитро Андрійович відійшов у вічність. Пам'ять про нього живе у серцях його рідних і знайомих; його ім'я носить одна з вулиць селища Архангельське; 20 серпня 2013 р. у Харкові з'явилася меморіальна дошка в його честь. У селищі Шебекіно у травні 2017 р. закладено кленову алею на честь 12 Героїв Радянського Союзу, в тому числі — Дмитра Андрійовича Ушакова.

**Проф. В. СЕМЕНЕНКО, кафедра українознавства
філософського факультету.**